

Vi skulle lægge Mærke til, at, dersom man modsætter sig Loven, uden at slutte sig til det substiaire Forslag, saa vil dette sige: „Vi ville slippe fra Sagen paa den bedste Maade, men vi ville ikke gjøre et eneste Stridt, for at det, som paa vore Begne er udtalt som Noget, der med Rimelighed kan naaes, skal blive til Virkelighed.“ — Jeg vil ikke med min gode Villie lade noget Medlem i denne Forsamling gaae herfra, uden at det skal være mærket paa ham, at, naar han stemmer imod denne Lov, uden med et eneste Ord at omtale den anden Udvei, saa vil han ikke benytte nogen af disse Udvele, og saa er altsaa de Stridt, som vi have gjort til en Overenskomst, blot et Blændværk. Hvad angaaer de af Udvalget foreslaaede Endringer, saa skal jeg for min Person stemme derfor blot som et Dffer, jeg bringer, og ikke som en Aertjendelse af, at de indeholde en Forbedring. Loven bliver mindre god og mere utydelig derved; der kommer derved Stridspuncter ind, som engang kunne føre til en vanskelig Afgjørelse; — men ogsaa dertil skal jeg for min Part give min Stemme, for at vise, at det idetmindste fra een Side er ærligt og ligefremt meent, naar vi sige: at vi ville bringe denne Sag til Afgjørelse.

Ordføreren: Jeg vilde ansee det for uheldigt, at vi paa dette Stadium af Sagen kom for dybt ind paa almindelige Betragtninger, da vi jo vist senere ville faae Leilighed dertil. Jeg skulde derfor meget ønske, at man vilde holde sig til, hvad man ved 2den Behandling af et Lovforslag skal holde sig til, nemlig til de foreliggende Paragrapher, og det er af den Grund, at jeg ikke skal besvare den ærede Rigsdagsmand fra Viborg (Bregendahl), da han kom ind paa en Udvikling af, hvorfor han ikke vil have den hele Lov. Imidlertid skal jeg, paa et andet Stadium, om det ansees fornødent, bidrage Mit til at besvare de fremsatte Indvendinger.

Bregendahl: Jeg skal tillade mig at bemærke, at, forsaavidt de Bemærkninger, jeg fremsatte, maatte henregnes til de mere almindelige Udtalelser, hvortil den ærede Ordfører sigter, da havde jeg heller ikke betænkt at gjøre

en sliq Udtalelse idag, men det var Discussionen, der foresaldt, som medførte, at jeg ansaae det for passende at udtale mig idag, saameget mere, som jeg ikke troer, at det vil føre til noget praktisk Resultat at optage nogen større Discussion om den almindelige Side af Sagen.

Da ikke Flere begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved:

1) Lovforslagets § 1 (see Anhang Sp. 51) vedtoges med 75 Stemmer mod 1.

2) Lovforslagets § 2 (see sammesteds) vedtoges eenstemmigt med 70 Stemmer.

3) Lovforslagets § 3 (see sammesteds) vedtoges eenstemmigt med 69 Stemmer.

4) Lovforslagets § 4 (see sammesteds) vedtoges med 71 Stemmer mod 2.

Lovforslagets §§ 5, 6, 7, 8 og 9 (see Anh. Sp. 53—56) vedtoges uden Afstemning, da Formanden ikke fandt en saadan fornøden og den ikke forlangtes af Noget.

5) Udvalgets Fleertals Forslag: Til § 10:

„Ikkebetfor „den virkelige Værdi, den som fri Eiendom vilde have i Handel og Wandel (sef. Forordn. 7 Juni 1827 § 2)“ — indsattes: „den Værdi, Gaarden har som en Eiendom, der er undergivet Fæstevogtningen.“ vedtoges eenstemmigt med 72 Stemmer.

6) Sammes Forslag:

Ordene i sidste Punktum „med Fradrag af en Trededeel“ udgaae. vedtoges eenstemmigt med 68 Stemmer.

7) Lovforslagets § 10 med de nu vedtagne Forandringer, saalydende:

Naar den Fæster, som efter § 4 kan fordre den i Fæste havende Gaard sig overdragen til Selveiendom, gjør denne Ret gjældende,